

Bratia a sestry,

odhaduje sa, že na svete existuje až 7000 jazykov. Je to až nepredstaviteľné! Rovnako nepredstaviteľné je to, že by všetci ľudia rozprávali jednou rečou. Určite by sa nám to páčilo, keby všetci ľudia rozprávali po slovensky. Nemuseli by sme sa učiť iné jazyky a kdekoľvek by sme prišli, so všetkými by sme si rozumeli. Realita je iná. Hovorí sa: Koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom. Cudzia reč je často veľkou bariérou, ktorá by v prípade jediného jazyka neexistovala. Po potope ľudia rozprávali jednou rečou. Dá sa povedať, že boli jednomyselní. V čom však tá jednomyselnosť spočívala? Vyznačovala sa pýchou.

Po potope Boh prikázal, aby ľudia zaplnili celú zem. Oni sa však rozhodli zhromaždiť sa na jednom mieste. Chceli si vybudovať mesto s veľkou vežou, ktorá by siahala až po nebesia. Keď človek nepočúva Božie slovo, škodí sám sebe. Spoznali to už Adam a Eva. Božie slovo nás vedie v živote k tomu, čo je dobré a prínosné. Každý Boží zákaz má zamedziť tomu, aby sa hriech rozmnožoval. Každý Boží príkaz má viesť k rozmnoženiu dobra.

Pyšné srdce odmieta počúvať Božie slovo. Pýcha vedie človeka k prehnanej sebadôvere. Ľudské plány môžu byť zmarené. Presvedčenie, že človek vždy vykoná všetko, čo si zaumieni, je falošné. Píše sa o tom aj v Liste Jakuba: *„A teraz už vy, ktorí hovoríte: Dnes alebo zajtra vypravíme sa do tohto alebo tamtoho mesta, pobudneme tam rok a budeme kupčiť a zarábať - ved' neviete, čo bude zajtra s vaším životom; ste para, ktorá sa nakrátko ukáže, a potom zmizne; miesto toho, aby ste hovorili: Ak Pán bude chcieť, budeme živi a vykonáme toto alebo tamto! teraz sa vychvaľujete v pýche! Každá takáto chvála je hriešna.“* (4, 13-16) Keď sa človek nespolieha na Boha, ale sám na seba, pácha hriech. Hriech nás ničí. Dôsledkom hriechu je večné zahynutie. Záchrana je jedine v Bohu, ktorý sa k padlému a neposlušnému stvoreniu skláňa.

Hospodin zostúpil, aby videl, čo stavajú ľudia. Je to zaujímavý paradox. Ľudia stavajú vežu, ktorá by sa mala dotýkať až miesta, kde prebýva Hospodin, ale sám Boh musí zostúpiť, aby si to mohol obzrieť. Tú veľkú vežu, ktorou chce človek dosiahnuť nebo, Boh sotva vidí. Ľudské zámery môžu vyzerat' veľkolepo, a predsa z Božieho pohľadu sú nepatrné. Človek sa môže Božiemu slovu vzopriet, ale iba na určitý čas a v konečnom dôsledku nič nedosiahne. V druhom žalme sa píše o ľuďoch, ktorí sa búria proti Bohu. Žalmista o nich napísal: *„Ten, ktorý býva v nebesiach, sa smeje, Pán sa im vysmieva.“* (ž 2, 4) Prorok Izaiáš zase obrazne opisuje ľudí z pohľadu Boha ako kobyľky. (40, 22)

Boh je Vládca nad celým svetom. Boh zostupuje, aby zabránil ľuďom ísť zlou cestou. Keď ľudia začali rozprávať inými jazykmi, zároveň prestali stavať. Boh takýmto spôsobom zabránil zlému. Pýcha vedie neodvratne k pádu. Boh im dal rôzne jazyky, ale nie preto, aby im poškodil. Bolo to k dobrému. Porozumel tomu aj autor 55. žalmu. Preto aj v danom žalme takto prosí Boha: *„Zmäť ich, ó Pane, jazyky im rozdeľ, bo vidím násilie a nesvár v*

meste.“(10.v.) Boh nezostúpil, aby sa z človeka vysmieval. Neskláňa sa k ľuďom, aby ich pokoroval a obmedzoval. Boh nie je malicherný. Nie je ľahostajný voči svetu. V Starom zákone sa nepíše o Bohu, ktorý by prebýval niekde ďaleko. Nečítame o Hospodinovi, ktorý sa nezaujíma o dianie na zemi. Boh sa o celý svet nielen zaujíma, ale zasahuje. Bez Božieho vedenia nikdy neprídeme k tej pravej záchrane.

Keď človek žije v strachu a sám sa snaží zabezpečiť, môže sa nakoniec stať presne to, čoho sa obával a pred čím sa chcel ochrániť. Ľudia nechceli byť rozptýlení a nakoniec si nerozumeli a boli rozptýlení po svete. Dôverujme Bohu a prijímajme Jeho vôľu. Pýcha ľudí rozdeľuje. Boží Duch ľudí spája. Pri stavbe babylonskej veže začali ľudia rozprávať rôznymi jazykmi a viedlo to k neporozumeniu, zmätku a rozdeleniu. Keď však po Ježišom nanebovstúpení začali učenici pod vedením Ducha Svätého rozprávať rôznymi jazykmi, viedlo to k zjednoteniu a porozumeniu. Všetci cudzinci, ktorí boli vtedy v Jeruzaleme, počuli veľké veci Božie. Čudovali sa! Ako je to možné? Ved' títo sú Izraelci, a predsa rozprávajú našim jazykom. Duch Svätý ich naplnil a oni hovorili Božie slovo.^(Sk 2)

Keď sa skloníme pred Bohom a budeme počúvať Božie slovo, bude to na úžitok pre mnohých. Ani jazyková bariéra nezabráni šíreniu evanjelia. Evanjelium je dobrá a radostná správa o Ježišovi Kristovi. Je to zvesť pre každého človeka. Každý má možnosť prijať od Ježiša odpustenie a záchranu. Aj my sme uverili na základe počutia evanjelia, ktoré je napísané v Písme svätom. Duch Svätý nás vedie, aby sme pamätali na Božie slovo a žili podľa neho.

Dôverujme Bohu a pokorme sa pred Ním. Boh svoje slovo vždy dodrží. Jediné Božie zámery nebudú nikdy zmarené. K tejto veľkej pravde sa prebojoval aj trpiaci Jób, ktorý vyznáva: „*Uznávam, že Ty všetko môžeš, a nijaký Tvoj zámer nemožno prekaziť.*“^(Jób 42, 2) Boh bdie nad svetom. Zamedzuje zlu a vedie nás k dobru. Dôverujme Bohu v každom čase. Boh nielen rozptyľuje, ale aj zhromažďuje. Nech to, čo sme dnes počuli, nás posilní v našej dôvere v Boha.

Keď nám nevyjdú nejaké plány alebo keď bude zmarený nejaký náš úmysel, obráťme sa na Boha. Prosme Ho v modlitbe o silu prijímať Jeho vôľu. Naša nádej nie je v tom, že sa sami zachránime, ale v tom, že sa Ježiš za nás obetoval.

Božia vôľa je, aby všetci ľudia boli zachránení. Božie dielo nikto nezmarí. Bez Božieho požehnania sa žiadne naše dielo nepodarí, ale keď sa necháme viesť Božím slovom, vtedy budeme stavať stavbu, ktorá bude úspešne dokončená. Amen

Vyslanie: 1 Kor 13, 1

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.